

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

a examinat fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021 și a sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 30 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Nagalisov Leonid xxxxxxxxxxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

prima instanță: 10.08.2020 – 30.10.2020;

instanța de apel: 18.11.2020 – 29.06.2021;

instanța de recurs: 25.08.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 30 octombrie 2020, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, *Nagalisov Leonid*, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, și condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executare pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Tot el, *Nagalisov Leonid*, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, și condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată, pedeapsa neexecutată stabilită prin Sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) pronunțată pe dosarul nr.1-6/2018 la 12.03.2018 și i-a fost

stabilit definitiv lui Nagalisov Leonid, pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, din data rămânerii definitive a sentinței.

În temeiul art. 90¹ Cod penal a fost suspendată condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, de 2 (doi) ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost admisă integral acțiunea civilă depusă de Afteni Galina, fiind încasat din contul inculpatului în beneficiul ultimei suma de 20 000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu material și moral.

A fost încasat din contul inculpatului, în beneficiul statului suma de 1 720 (una mie șapte sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Nagalisov Leonid, la data de 11.06.2020, în jurul orelor 23:45 min., ignorând prevederile pct.10.1) alin.2) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, fără a deține permis de conducere, conducând pe drumul public din s. xxxx, raionul xxxxxx, motocicletă de model „Viper VICTAD VT-50 Q”, cu capacitate cilindrică a motorului de 124 cm³, fără numere de înmatriculare, având-o ca pasager pe AFTENI Galina, încălcând prevederile pct. 45.1) lit. a) și b) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase”, a pierdut ghidajul mijlocului de transport, a derapat de pe traseu și a intrat în coliziune cu un pilon electric, în rezultatul cărui fapt, pasagerului Afteni Galina, conform raportului de expertiză judiciară nr.202016D0125 din 07.07.2020, i-a fost cauzată vătămare gravă a integrității corporale, exprimată prin fractura deschisă a femurului drept.

Tot el, la 11.06.2020, în jurul orelor 23:50 min., aflându-se pe drumul public din s. xxxxx, raionul xxxxxx, după producerea accidentului rutier cu implicarea motocicletei de model „Viper VICTAD VT-50 Q”, cu capacitate cilindrică a motorului de 124 cm³, fără numere de înmatriculare, pe care a condus-o, soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale a pasagerului Afteni Galina, acționând cu intenție directă în scopul împiedicării activității

de constatare imediată și completă a încălcărilor regulilor de securitate a circulației, precum și a identificării făptuitorului și stabilirii circumstanțelor concrete în care au fost comise încălcările regulilor de securitate a circulației, încâlcind prevederile pct.12.1) lit. a), și b) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia „Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: să oprească imediat vehiculul semnalizând-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct”, a părăsit locul accidentului rutier.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Tripac Vasile în numele inculpatului, în termen legal, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, fără condamnare la închisoare cu executare, prin suspendarea executării pedepsei stabilite de prima instanță, respingerea acțiunii civile și a cheltuielilor de judecată admise în sentința nominalizată.

3.1 În motivarea apelului, avocatul în numele inculpatului în partea pedepsei penale aplicate, a invocat că își exprimă dezacordul cu sentința din 30 octombrie 2020, în partea aplicării pedepsei penale cu executarea reală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 (șase) luni cât și admiterea acțiunii civile și încasarea cheltuielilor de judecată.

Menționează că, la data de 18.09.2020, Nagalisov Leonid, a înaintat instanței de judecată o cerere, care a fost acceptată și judecata a fost făcută pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, ultimul recunoscând faptele indicate în rechizitoriu, iar de faptele comise se căiește.

Consideră că având în vedere circumstanțele cazului, poziția inculpatului supra modului și dreptului său de a ataca hotărârea instanței, împrejurările comiterii infracțiunii, comportamentul inculpatului pe parcursul judecării cauzei, recunoașterea comiterii infracțiunii, starea familiară a inculpatului (are 2 copii minori la întreținere, mama este în vârstă și bolnavă), Nagalisov Leonid este unica persoană, care lucrează ocazional în familie, susține material toți membrii familiei, infracțiunea comisă prevăzută la art. 264 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune comisă din imprudență, opinează că pedeapsă aplicată cu închisoare este prea aspră, iar sentința judecătoreiei Criuieni în această parte urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a termenului de executare a pedepsei.

Partea apărării consideră că de către instanța de fond la aplicarea pedepsei față de Nagalisov Leonid, incorect și nejustificat au fost aplicate cerințele art. 75 Cod penal și 50¹ Cod penal, conform căruia persoanei

recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Comunică că, inculpatul este căsătorit, are copii minori la întreținere, mama acestuia este în vârstă, el fiind unicul întreținător al familiei, în cadrul ședinței de judecată, a conștientizat cele comise, dorind să fie alături de membrii familiei, iar aplicarea pedepsei cu închisoare atinge interesele altor persoane prin ce se va înrăutăți starea materială a copiilor.

Totodată, cu toate că Nagalisov Leonid, audiat în ședință ar fi recunoscut acțiunea civilă înaintată și solicitarea procurorului de a încasa cheltuielile de judecată, partea apărării consideră incorectă decizia în partea încasării în beneficiul statului din contul inculpatului suma de 1720 (una mie șapte sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, ori cheltuielile indicate au fost suportate pentru administrarea probelor de învinuire a acestuia și este oportun a fi suportate din contul statului.

Consideră totodată că acțiunea civilă admisă la dosar nu a fost redactată și întocmită conform cerințelor prevăzute la art. 192 Cod de procedură penală, iar quantumul cheltuielilor materiale suportate nu sunt argumentate, din care cauză solicită a fi respinsă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 29 iunie 2021 a fost respins ca nefondat apelul avocatului în numele inculpatului, fiind menținută sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 30 octombrie 2020 în privința lui Nagalisov Leonid.

4.1 Pentru a se pronunța astfel instanța de apel a reținut că judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat, acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 18.09.2020 /f.d.127/.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Nagalisov Leonid, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Nagalisov Leonid în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod

penal, „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății” și art. 266 Cod penal, „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3)”.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Nagalisov Leonid și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții-vătămate Afteni Galina; declarațiile martorului Mardari Igor; declarațiile martorului Larionov Tatiana Boris; declarațiile martorului Andreev Alexandru Arion; raportul de expertiză judiciară nr. 202016D0125 din 07.07.2020, potrivit concluziilor căruia, la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale pe numele lui Afteni Galina, au fost depistate leziuni sub formă de fractură deschisă a femurului drept, excoriații a fesei, care au fost produse cu un corp contondent sau la lovirea de acest corp, posibil în timpul și circumstanțele indicate, sunt periculoase pentru viață și se califică ca vătămare gravă; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2271 din 03.07.2020, potrivit concluziilor căruia, motocicletă de model „Viper VICTAD VT-50 Q prezentată spre examinare, are capacitatea cilindrică a motorului cu nr. 1P39FMB 11908101 de 124 cm³; corpul delict - motocicletă de model „Viper VICTAD VT-50 Q”, fără numere de înmatriculare, cu capacitatea cilindrică a motorului cu nr. 1P39FMB 11908101 de 124 cm³; procesul-verbal de constatare a infracțiunii, înregistrat în REI-I a IP Dubăsari sub nr. 115 din 13.07.2020; procesul-verbal de constatare a infracțiunii, înregistrat în REI-I a IP Dubăsari sub nr. 118 din 15.07.2020; procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială, din 12.06.2020.

Careva circumstanțe atenuante sau agravante conform art. 76, 77 Cod penal nu au fost stabilite.

Instanța pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, a stabilit în calitate de sancțiune pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar pentru infracțiunea incriminată la art. 266 Cod penal - amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Conform art. 16 alin. (2) și (4) Cod penal, infracțiunile imputate inculpatului Nagalisov Leonid fac parte din categoria celor ușoare (art. 266 Cod penal), și grave (art. 264 alin. (3) Cod penal).

La stabilirea mărimii pedepsei inculpatului instanța de judecată aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pornind de la

circumstanțele comiterii infracțiunilor, instanța condamându-l pe inculpatul Nagalisov Leonid, a considerat necesar de a-i stabili inculpatului: pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executare pedepsei în penitenciar de tip deschis, conform prevederilor art. 72 alin.(2) Cod penal; pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 266 Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, conform prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a luat în considerație personalitatea inculpatului Nagalisov Leonid, de atitudinea lui față de cele săvârșite, modul de comitere a faptelor incriminate, instanța de judecată consideră, că corectarea și reeducarea lui e posibilă în condițiile izolării lui de societate cu aplicarea în privința lui a unei pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și art. 266 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța de fond corect a conchis pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Nagalisov Leonid xxxxx, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal și nemijlocit în coraport cu art. 90 alin. (10-11) Cod penal, instanța de apel a notat că prin sentința Judecătorei Criuleni (sediul Dubăsari) din 12.03.2018, Nagalisov Leonid a fost condamnat în baza art.187 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

La caz, instanța a reținut că infracțiunile incriminate și comise de Nagalisov Leonid prevăzută de art. 264 alin. (3), lit. a) și art. 266 Cod penal au avut loc la 11.06.2020, adică în termenul de probă, respectiv, pedeapsa penală necesită a fi stabilită conform art. 85, 90 alin. (10), 90¹ Cod penal.

Instanța de apel a considerat a fi întemeiată decizia primei instanțe conform căreia a constatat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Nagalisov Leonid, nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea, cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, în temeiul art. 90¹ Cod penal.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, și anume faptul că inculpatul are antecedente penale, este încadrat în câmpul muncii, căsătorit și are două persoane minore la întreținere, a recunoscut vinovăția, s-a angajat să repare prejudicial produs prin infracțiune, instanța de judecată just a

considerat că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, adică suspendarea condiționată parțială a pedepsei privative de libertate.

Instanța de apel a reținut că, luând în considerare că principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 7 Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunilor, și limitele pedepselor enunțate supra, absența circumstanțelor agravante, instanța de judecată just a considerat necesar, în limita dispozițiilor prevăzute de art.85 alin.(1) Cod penal, a adăuga parțial la pedeapsa aplicată, pedeapsa neexecutată stabilită prin Sentința Judecătorei Criuleni (sediul Dubăsari) pronunțată pe dosarul nr.1-6/2018 la 12.03.2018 și a stabili definitiv lui Nagalisov Leonid xxxx pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Iar în baza art. 90¹ Cod penal, Nagalisov Leonid urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90¹ Cod penal se suspendă condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului Nagalisov Leonid de 2 (doi) ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a constatat că la caz, nu este oportun de a aplica o pedeapsă mai blândă, prin dispunerea integrală a suspendării condiționate a executării pedepsei, or, această măsură de pedeapsă nu va duce la atingerea scopului stabilit prin pedeapsa aplicată, întemeiat fiind aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că instanța de fond corect a admis acțiunea civilă, or partea vătămată în urma survenirii accidentului rutier a avut suferințe fizice, retrairi sufletești, trauma psihologică. Drept consecință, instanța de judecată întemeiat a apreciat ca rezonabilă și echitabilă solicitarea pentru disconfortul suportat de către partea vătămată ca urmare a faptelor criminale și prejudiciabile săvârșite de inculpat, or prejudiciul material și moral estimat la suma de 20 000 lei este justificat, având în vedere recunoașterea sumei respective de inculpat.

Luând în calcul faptul că în cadrul desfășurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în cuantum de 1720 lei, și anume avansate pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale în privința părții vătămate Afteni Galina, cu emiterea raportului de expertiză judiciară nr. 202016D0125 din 07.07.2020 în valoare de 320 lei, și efectuarea constatării tehnico-științifice, cu emiterea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2271 din 03.07.2020 în valoare de 1400 lei, instanța de apel a considerat justă decizia primei instanțe de a încasa suma de 1720 lei cu titlu de

cheltuieli de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului în temeiul art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct.10, alin.(1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel, în partea individualizării pedepsei, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care ai aplica inculpatului o pedeapsă definitivă neprivativă de libertate.

5.1 *În susținerea recursului avocatul a invocat următoarele argumente:*

- instanța de judecată nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei;

- infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal, este una ușoară, care prevede printre pedepse, amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității;

- instanțele inferioare nu au examinat aplicarea unei pedepse mai blânde decât închisoarea, în situația în care inculpatul nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare, a acceptat procedura examinării cauzei în baza probelor acumulate la etapa urmăririi penale și lipsesc circumstanțe agravante, duce un mod de viață obișnuit, participă la întreținerea familiei sale, a mamei și copiilor, căința sinceră a inculpatului manifestată prin repararea prejudiciului, recunoașterea vinei și categoria infracțiunilor ca fiind una din imprudență și una intenționată ușoară, pentru care este stabilită și alte pedepse ce pot duce la corectarea inculpatului;

- consideră că în instanța de apel urma să constate o circumstanță atenuantă, conform prevederilor art. 76 Cod penal - repararea benevolă de către inculpat a pagubei pricinuite părții vătămate, confirmate de către ultima;

- susține că inculpatul se poate corecta prin executarea muncii neremunerate în folosul comunității sau pedepsei amenzii, iar pedeapsa închisorii, pentru infracțiunea de la art. 266 Cod penal, nu este una echitabilă;

- în motivarea soluției, instanțele inferioare fac trimitere la comiterea unei infracțiuni grave prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, însă nu examinează argumentele că aceasta este o infracțiune din imprudență;

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera

de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, avocatul Musteață Sergiu își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepsei cu suspendare în temeiul art. 90 Cod penal, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 04 ani 06 luni, just aplicând prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art. 84 alin. (1) și 85 alin.(1) Cod penal, iar în temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, din data rămânerii definitive a sentinței, totodată a fost suspendată condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, de 2 (doi) ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este imperativ ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin executarea acesteia. Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de

apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Nagalisov Leonid, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunilor imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Nagalisov Leonid, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază

de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Nagalisov Leonid, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 2 ani și 06 luni închisoare cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și în baza art. 266 Cod penal, la 1 an închisoare, iar în conformitate cu 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, totodată conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa aplicată lui Nagalisov Leonid prin prezenta sentință, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite, prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) pronunțată pe dosarul nr.1-6/2018 la 12.03.2018 și i-a fost stabilit definitiv 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, din data rămânerii definitive a sentinței, totodată a fost suspendată condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, de 2 (doi) ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

La caz, analizând pedeapsa aplicată inculpatului Nagalisov Leonid, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de legea penală și procesual penală, și prin urmare instanța de apel nu a comis nici o eroare de drept la reținerea individualizării pedepsei penale efectuate de instanța de fond, iar dezacordul părții apărării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs observă că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de judecată au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Nagalisov Leonid, or, avocatul Mustață Sergiu nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constat concret eroarea admisă de către instanțele de judecată la individualizarea executării pedepsei.

Instanța de recurs mai reține că recurentul înaintează cerințe prin care solicită aplicarea unei pedepse non privative de libertate, solicitări care pe lângă faptul că sunt contradictorii, de fapt nici nu au fost motivate de către recurent, fiind neîntemeiate, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Colegiul Penal găsește neîntemeiat argumentul recurentului precum că „instanțele inferioare nu au examinat aplicarea unei pedepse mai blânde decât închisoarea” fără a ține cont de circumstanțele personale ale inculpatului, în această ordine de idei este de menționat faptul că instanța de fond a luat în considerație personalitatea inculpatului Nagalisov Leonid, de atitudinea lui față de cele săvârșite, modul de comitere a faptelor incriminate, fiind concluzionat că corectarea și reeducarea lui e posibilă în condițiile izolării lui de societate cu aplicarea în privința lui a unei pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și art. 266 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la persoana inculpatului, instanțele de judecată au constat că Nagalisov Leonid prin Sentința Judecătorei Criuleni (sediul Dubăsari) din 12.03.2018, a fost condamnat în baza art.187 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani. Astfel că infracțiunile incriminate și comise de Nagalisov Leonid prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) și art. 266 Cod penal au avut loc la 11.06.2020, adică în termenul de probă, respectiv, pedeapsa penală fiind just stabilită conform art. 85, 90 alin. (10), 90¹ Cod penal.

Mai mult ca atât, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind corect aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

Totodată instanța de recurs ordinar apreciază drept neîntemeiat și declarativ argumentul recurentului referitor la prezența unei circumstanțe atenuante nereținute de instanța de apel, precum repararea benevolă de către inculpat a pagubei pricinuite părții vătămate, care în fapt, raportat la

circumstanțele cauzei, nici nu poate fi reținută ca atare, or circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. e) Cod penal se referă la comportamentul post infracțional al vinovatului exprimat prin repararea benevolă a pagubei pricinuite. La caz inculpatul a purces la achitarea treptată, în rate lunare a prejudiciului material și moral stabilit de prima instanță prin sentința pronunțată. Mai mult potrivit apelului declarat de avocat în numele inculpatului, ultimii au contestat fondul acțiunii civile solicitând respingerea acesteia, astfel fiind iluzorie afirmația apărării despre recunoașterea integrală a cuantumului prejudiciului cauzat.

Critica avocatului precum că instanțele inferioare la individualizarea pedepsei, făcând trimitere la gravitatea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu au ținut cont că ultima este o infracțiune din imprudență, este lipsit de suport, dat fiind faptul că gravitatea infracțiunii este un criteriu de individualizare a pedepsei însă comiterea infracțiunii din imprudență reprezintă un element al laturii subiective care relevă intenția persoanei și ține nemijlocit de aspectul calificării infracțiunii.

În consecință, Colegiul penal consideră a fi întemeiată concluzia instanțelor inferioare conform căreia a constatat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Nagalisov Leonid, nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea, cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, în temeiul art. 90¹ Cod penal, or aplicarea repetată a unei pedepse cu suspendarea completă a executării pedepsei cu închisoare, în speța dată nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, în cauza penală în privința lui **Nagalisov Leonid xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **17 decembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana